

Considerations in the Conditions Governing the Extradition of Criminals in Iran, Afghanistan and Pakistan

Mohammad Taghi Rezaei¹, Siamak Zareei²

ملاحظات در شرایط حاکم بر نحوه استرداد مجرمین در ایران، افغانستان و پاکستان

محمد تقی رضائی^۱، سیامک زارعی^۲

1 - PhD in Public International Law, Assistant Professor, Department of Law, Payame Noor University, Sepidan Branch, Fars, Iran

2 - PhD Student in Criminal Law and Criminology, Faculty of Law, Shiraz University (Corresponding Author) siamak729@yahoo.com

^۱ - دکتری حقوق بین الملل عمومی، استادیار گروه حقوق، دانشگاه پیام نور، واحد سپیدان، فارس، ایران

^۲ - دانشجوی دکتری حقوق کیفری و جرم شناسی، دانشکده حقوق، دانشگاه شیراز (نویسنده مسئول) siamak729@yahoo.com

<https://orcid.org/0000-0003-3418-7961>

Abstract

The international community has increased cooperation and judicial assistance at the international level to effectively combat with various forms of transnational and international crimes. One of the most important types of this cooperation is the extradition of criminals based on bilateral or multilateral agreements or based on regional and international conventions. The review of extradition laws in the three countries of Iran, Afghanistan and Pakistan is due to the uniformity of political rule in these three countries, the Islamic Republic, even though the title of (Islamic Republic) has a different meaning in each of them. All extradition laws follow a series of similar and similar principles and forms, but nevertheless, the extradition law of Afghanistan, in addition to being up-to-date and observing the previous principles, considers the principles such as the principle of observance of Human rights standards and the prohibition of extradition of a woman or child of Afghan citizenship or the prohibition of extradition of a foreign child without citizenship to foreign countries also provide for the immunity of witnesses and experts in the extradition law. This article seeks to study the conditions governing extradition in three Islamic and neighboring countries in order to achieve a precise and common understanding of the compliance of their laws and agreements between them with the basic principles of extradition. Reviewing and reminding the extradition law of Iran and the obsolescence of cases such as misdemeanor and criminal penalties is suggested.

Keywords: Extradition, International Cooperation, Government System, Islamic Republic.

چکیده

جامعه جهانی برای مبارزه موثر با اشکال مختلف جرائم فراملی و بین المللی، همکاری و معاضدت‌های قضایی را در سطوح بین المللی افزایش داده است. یکی از مهم ترین انواع این همکاری‌ها استرداد مجرمین است که بر اساس توافق نامه‌های دو یا چندجانبه و یا بر اساس کنوانسیون‌های منطقه ای و بین المللی صورت می‌گیرد. بررسی قوانین استرداد مجرمین در سه کشور ایران، افغانستان و پاکستان به دلیل یکنواختی حکومت سیاسی حاکم بر این سه کشور یعنی جمهوری اسلامی می‌باشد هر چند که این عنوان (جمهوری اسلامی) در هر یک از این سه کشور به شیوه های گوناگون از دیگری است. کلیه قوانین استرداد مجرمین از یک سری اصول شکلی و ماهیتی یکسان و مشابه تبعیت می‌کنند اما با این وجود قانون استرداد مجرمین افغانستان علاوه بر روزآمدی و رعایت اصول پیشین اصول دیگری همچون اصل رعایت موازین حقوق بشر و ممنوعیت استرداد زن یا طفل تبعه افغانستان یا ممنوعیت استرداد طفل خارجی و بدون تابعیت به دول خارجی، مصونیت شاهد و اهل خبره را نیز در قانون استرداد مجرمین خود پیش بینی نموده است. این مقاله در پی بررسی شرایط حاکم بر استرداد در سه کشور اسلامی و همسایه می‌باشد تا پس از بررسی آن‌ها به فهم دقیق و مشترکی از تطابق قوانین و توافقات مابین آن‌ها با اصول اساسی استرداد دست یابد. پیشنهاد می‌گردد به دلیل قدمت طولانی قانون استرداد ایران و منسوخ بودن مواردی هم چون مجازات های جنحه ای و جنایی این قانون مورد بازنگری و اصلاح واقع شود.

واژگان کلیدی: استرداد، همکاری بین المللی، نظام حکومتی، جمهوری اسلامی.

Received: 2020/02/17

Review: 2020/08/20

Accepted: 2020/09/19

دریافت مقاله: ۱۳۹۹/۰۲/۱۷ - بازنگری مقاله: ۱۳۹۹/۰۸/۲۰ - پذیرش مقاله: ۱۳۹۹/۰۹/۱۹